

hárskúti hírharfona

2. évfolyam 1. szám

Ára húsz forint

1998. január hó 19.

Zárt ülés

Mert ilyen is van: zárt ülés. Amikor a döntéshozók olyan ügyben dugják össze a fejüket, ami nem tartozik a nyilvánosságra.

Mondjuk, egy munkahelyi átszervezés kapcsán épp szegény vagyok, mint a templom egere, és — bár az átszervezésben ártatlan vagyok — ezt röstellem egy kicsit, mert hiszen olyan világban élünk, ahol pénz beszél, kutya ugat, valamint több nap, mint kolbász és általában véve is úgy állunk, hogy jobb ma egy veréb, mint holnap — nos, egy ilyen világban esetleg mit gondolnak rólam, ha segítséget, segélyt kérek a közösből. Jobb az ilyet egy kicsit titokban tartani, főleg, amíg még meg se adták. De úgy nem lehet segélyt kérni, hogy a hivatal, meg a górék ne tudjanak róla, így az volna a legjobb, ha ők is hallgatnának arról, hogy én segélyt kértem. Amikor meg döntenek róla, akkor meg más ne is igen legyen ott, csak ők. Naná, a szomszéd gyakran megfordul a hivatalban, rágondolni is rossz, mi lenne, ha megtudná ezt a segély-dolgot. Kinek mi köze hozzá, hogy én most meg vagyok rogyva egy kicsit.

Majd eldöntik a zárt ülésen. Hiszen arra való a zárt ülés, hogy akkor olyan dolgokat beszéljenek meg a górék, ami nem tartozik a szomszédra, a falura. Ne írjon erről a helyi újság sem.

Jó dolog a zárt ülés intézménye, mert így idegenek nem tudhatnak meg rólam semmi olyasmit, amihez nincs közük. Semmi személyeset, semmi magántermészetűt. Ha megtudnának valami effélét, esetleg felhasználnák akár az én ellenemben, akár a saját érdekükben. *Sérülnének az emberi jogaim.* A zárt ülésen elhangzottakról jegyzőkönyv is külön készül, aki azt kiszivároztatja, a törvény előtt felel érte.

Persze, a zárt ülés intézményével *másként* is lehet élni. Mondjuk, hogy nem jövedelempótlással összefüggő segélyezési ügyem volna a górékkal, hanem én magam volnék egy a górék közül, aki a górékban valami olyasmit cselekedtem, amiről most már inkább hallgatni szeretnék.

Egy légből kapott példa: egy dörzsölt vállalkozónak a közösség pénzecskéjére fáj a foga, és el-

hitette velem, hogy megszerzi a falunak, ami kell, ha — mivel nálam van a kassza kulcsa — odaadom neki a falu pénzét. Papirosokkal, paragrafusokkal nem vesződünk, hogy ki adott kinek miért és megnyit, úriemberek vagyunk, vagy mi a szösz. Sajnos, a dörzsölt vállalkozó inkább csak elvett, mintsem adott volna, így a falunak ma sincs meg, ami akkor nem volt, ez az egész eset meg tulajdonképpen elég röhejes rám nézve, úgyhogy a legjobb lesz, ha hallgatok róla.

Nehéz egy hivatal ez a górétság, a fene se gondolta volna, hogy ilyen nehéz lesz. *Számonkérlek az emberen a falu pénzét.* Ráadásul a saját góréársaim! Más se hiányzik, csak hogy az emberek erről csámcsogjanak, vagy valami hírlap erről firkálgasson. Majd a zárt ülésen lerendezem ezt a dolgot, az ott elhangzottakról beszélni sem, írni sem szabad. Ha esetleg valami mégis kiszivárogo, majd azt mondom, hogy *a figyelemfelhívás nem az érdekeinket szolgálja* — talán akad, aki elhiszi.

Mért, engem talán nem illet meg a zárt ülés? *Ez személyes ügy* lesz majd, hiszen a falu pénze mellett az én személyem is *érintve van.* Amikor odaérünk a napirendben (és nem kell ám azt a napirendet olyan pontosan előre meghatározni), zárttá kérem nyilvánítani az ülést, az újságszerkesztőt kiküldjük, aztán, ha legalább pár hónapig nem beszélnek róla, soha, senki nem tudja meg, mi is történt valójában.

Jó dolog a zárt ülés intézménye, de még lehetne fejleszteni is egy kicsit. Ki kellene terjeszteni például az ülés egészére, hogy néhány, összefüggéseiből kiragadott hírmorzsza meg ne zavarja az emberek fejét. A zártság a górétság gyakorlásának új rendje lenne, amelyben nincs kiszivároztatás, nincs figyelemfelkeltés, nincsenek algórék sem, újságról nem is beszélve. Egyetlen kompetens személy elég, aki viszi az ügyeket, aki komoly erővel tárgyal, *segítség* hoz a falunak, nem bajt kever, de összefogja a falu népét. A falu népének meg nem marad más dolga, mint hogy hálás legyen ezért.

A hányatott sorsú százötezer

Laptársunkban, a Naplóban korábban (1997.10.03) megemlített, a Tamás Gyula polgármester úr által a Vakond Szolgáltató Kft-t képviselő Bugyik Andreának átadott 100 ezer forintról azóta is csak híresztelések, pletykák keringenek a faluban — ezeknek próbáltunk most utánajárni. Az alábbi írás a falu vezetésének észrevételeit is tartalmazza (a polgármester úr támogatását a megjelenéshez például nem sikerült elnyernünk, szerinte a cikk tele van hamis állításokkal).

A százezer forintos ügy a szennyvíztisztítórendszer szövevényes históriájának egyik mellékszála, amelynek kibogozásához a nagyobbik gombolyagot egyelőre érintetlenül hagyjuk. Ez a történet 1993-ban kezdődött, amikor az önkormányzat a Vakond Kft-vel kötött fővállalkozói szerződést felmondta a Vakond ellen megindított csődeljárás miatt. A visszamaradt munkák befejezésére az önkormányzat a Vakond Szolgáltató Kft-vel kötött szerződést 1996. augusztus 6-án. A Vakond Kft. ügyvezető igazgatója Bugyik László volt, a Vakond Szolgáltató Kft-é pedig Bugyik László leánya, Bugyik Andrea.

Az új szerződésben foglaltak szerint a munka befejezésének az egyik feltétele az volt, hogy az önkormányzat a hónap végéig 12,6 millió forint (+ áfát) fizessen az új kivitelezőnek.

Erre való hivatkozással a polgármester úr az önkormányzat szennyvízcsatorna számláján (mivel az önkormányzatnak több számlája is van, mind ugyanannál a pénzügyésznél) akkor szereplő összes pénzt, 105 ezer forintot, felvette az OTP-ben, és azt befizette a Vakond Szolgáltató Kft. igazgatójával, Bugyik Andreával közösen a Budapest Banknál nyitott magánszámlára. (A közös számla ebben az esetben azt jelentette, hogy arról pénzt csak mindkettőjük aláírásával lehetett felvenni.) A közös számláról pedig a polgármester úr a felvonulási munkálatok megkezdéséhez 100 ezer forintot átadott Bugyik Andreának, aki azonban arról számlát vagy elismervényt akkor, 1996. nyarán nem adott.

Minden jel arra mutat, hogy az esetről a képviselőtestület csak utólag szerzett tudomást. A polgármester úr az 1996. szeptember 24-i testületi ülésen beszámolt a közös számláról, és annak állásáról (5 ezer forint a számlán, 100 ezer Bugyik Andreánál, mint fent). Az ülés 46/96. számú határozatában a képviselők az összeg visszafizetésére kötelezték a polgármester urat:

46/1996. számú ökt. határozat: a szennyvíztisztító gépészeti eszközeinek leszállításáról

Hárskút község önkormányzata megbízza Tamás Gyula polgármestert, hogy 1996.10.15-ig szállíttassa le Hárskútra a szennyvíztisztító mű gépészeti felsze-

reléseit, valamint kerüljön visszafizetésre az önkormányzat számlájára a VAKOND SZOLG. KFT-nek átadott 105.000,- Ft.

Noha a képviselőtestület egy hónap múltán, 1996. október 24-én ismételt az összeg visszafizetésére kötelezte a polgármester urat, a százötezer forint, vagy egy arról szóló számla sem akkor, sem később nem érkezett vissza az önkormányzathoz. Az önkormányzat innentől kezdve függő tételként szerepelteti a mérlegeiben a százötezer forintot.

Ezek után hosszú ideig nem történt semmi a függő százezres tétel ügyében. A képviselőtestület 1997. szeptember 8-án, a féléves mérleg elfogadásakor ismét tárgyalta az esetet, és 1997. december 15-i határidővel megint kötelezte a polgármester urat az összeg visszafizetésére.

A polgármester úr két és fél hónap múlva, a november 26-i ülés zárttá nyilvánított részében felolvasta a Vakond Szolgáltató levelét, *melyben a kft. hozzájárulását adja, hogy az önkormányzat a visszakövetelt összeget a kft. által hátrahagyott anyagok (akna, fedlapok, stb.) terhére beszámítsa.*

Ez a fordulat egyszerre több új dolgot is jelentett. A Vakond Szolgáltató Kft. elismerte, hogy a százezer forint nála van, azaz a levél egyfajta elismervényfélének is vehető. A kft. ugyanakkor kifejezésre juttatta, hogy a pénzt sem visszafizetni nem akarja, sem munkát nem hajlandó érte végezni: ha tetszik, az általa hátrahagyott anyagok *ennyivel kerülnek többre.* Mivel számlát az új fordulat sem eredményezett, a százötezer forint nem szűnt meg függő tétel maradni. A novemberi ülésen éppen csak határozatképes képviselőtestület (az a nap elég szerencsétlenül alakult: az egyik képviselő épp aznap ütötte el véletlenül egy másik képviselő kutyáját, így egyszerre ketten is kiestek) 3:1 arányban (a polgármester úr tartózkodott) módosította a korábbi számú határozatot, s eltekintett a polgármester úr befizetési kötelezettségétől. A képviselőtestület továbbá tudomásul vette, hogy a pénz a kivitelezőhöz került, de nem fogadta el a levélben felajánlott elszámolási módot. A határozat szerint az önkormányzat később intézkedik az összeg behajtásáról a szennyvízberuházás költségeinek elszámolása során. MF

Sanyi receptje

Télvíz idején készül ám a jóféle kolbász. A nyersanyagokon túl elhatározás kell hozzá, némi idő, nem lebecsülendő tapasztalat, neme szív és lélek.

10 kg húst (leginkább marhahússal elegy szarvashúst, még jobb, ha mi magunk lőttük) kockára vágunk, majd fűszerezünk. *De hogy?* A fűszerkeverék összetétele igen fontos, egy jó recept valóságos kincs: 25 dkg pirospaprika (szigorúan ólommentes, édes és csípős felesben!), 25 dkg só, 3 dkg őröltbors, 3–6 dkg zúzott fokhagyma, ízlés szerint őröltkömény (milyen recept is az, amiben nincs egy tétel *ízlés szerint?*). A megfűszerezett, felkockázott húst egy éjszakára állni hagyjuk, majd hozzáteszünk 2 dkg salétromsót és 2 dl fehérbort (ha már kézben van az üveg, még kettőt pedig a gallér mögé gurítunk). Ha ez mind megvan, az egészet ledaráljuk, vérmérséklet szerint esetleg kétszer is. A kolbászt bélbe töltjük, és megfűstöljük, mint akármely *más* kolbászt. Többször kipróbált, többéves recept!

A kolbászcsinálás egyik leglényegesebb mozzanata a *kínálás*. A sajátkészítésű kolbászt először a saját családon próbáljuk ki, majd, ha — legalábbis a kolbászkedvelők körében — tetszést aratott, felvezethetjük a tágabb cimboraságban is. Tiszta abrosz feletti hidegtálak alkotóelemeként, vagy csak a hátizsákból előhúzva egy kirándulás alkalmával egyaránt sikerünk lehet, ha a megfelelő módon rukkolunk ki vele. A kínáláskor próbáljunk közömbösek maradni, loppal szemlélve a másik rezzenéseit. A kolbász színe és illata felkelti a hozzáértő figyelmét, ezekre felesleges külön felhívunk a figyelmet. Biztos jel, ha a fokhagymás kolbász illatára az orrcimpa megrebbe, majd megmerevedik, a tekintet pedig fennakad, aztán eltűnik a gyönyörtől lecsukódó szemhéjak alatt — de tegyük úgy, mintha nem vettünk volna észre semmit. Az első kérdésre, hogy *milyen kolbász ez*, ne is válaszoljunk, tegyük inkább úgy, mintha nem hallottuk volna. Amikor vendégünk már szinte követeli rajtunk a kolbász eredetét, hirtelen nézzünk a szemébe, és csak ennyit mondjunk lassan, jelentőségteljesen: *Tudod, a Sanyi receptje...*

A Hárskúti Hírharsona köszönetét fejezi ki Szilágyi Sándornak és családjának a kolbásztechnológia bemutatásában nyújtott segítségükért. — a szerk.

Olvasóink írják

Keserű élménybeszámoló a Fő utcai Hutvágner boltban történt ünnepi bevásárlásról

Karácsony hetében fent említett boltban vásárolt sörről kellemetlen szituációban (vendégek kínálásakor) derült ki, hogy romlott, szó szerint ihatatlan.

Az üveget immár sok szemmel átvizsgálva sikerült is egyből megtalálni a baj okát, mely adatok szerint a szavatossági ideje 3 hónapja lejárt.

Az ünnepek leforgása után a buggyant árut visszavittük egy, a tulajdonosnak címzett levél kíséretében. A kiszolgáló kézzel fogható ellenértékét ki is fizette, de a levél sajnos süket fülekre talált, hiszen panaszomat a hivatalosan előírt Vásárlók könyvébe szerettem

volna bejegyezni, mely füzetecske legnagyobb meglepetésemre a boltban nem volt megtalálható.

Ez az eset velünk sajnos már nem először történt meg, mert vásároltunk itt lejárt szavatosságú dobozos margarint, kefir, gyümölcsjoghurtot, túrót, sőt még csokit is.

Fent említett karácsonyi meglepetés után ebben a boltban mi már nem vásárolunk. Sajnálatos, hogy a falun élő emberek igényeit egyesek ennyire alábecsülik!!

Reméljük, hogy a mi esetünk tanulságul szolgál majd a többi vásárlónak is.

ifj. Schmidth Józsefné

Reméljük, hogy olvasóink írása nyomán csak javulni fog a Hárskúton már így is legendásan jó ellátás. A Vásárlók könyve lapunk megjelenésekor legalábbis már megtalálható volt a boltban. — a szerk.

Önkormányzati és más hírek

Szomorúsággal és megrendüléssel kellett hírül vennünk Kanyár József polgártársunk korai halálát. Az elhunyt hozzátartozóinak ezúton szeretnénk kifejezni részvétünket.

Baumgartner Károlyné óvónő az önkormányzat gyermekvédelmi szolgálatának vezetője. A szolgálat fogadóórája keddenként 13–14-ig van a polgármesteri hivatalban. A szolgálat feladata a hátrányos helyzetű gyermekek, családok problémáinak megoldásában tanácsadás útján történő közreműködés. A gyámügyi előadó, akinek kötelessége a munkája során birtokába jutott bizalmas információk megőrzése, a jegyző eseti felkérésére környezettanulmányokat készít.

Építésügy Értesítjük a község lakosságát, hogy az 1998.01.01-én hatályba lépett új építési törvény értelmében a kiemelt építésügyi hatósági feladatok (építés, bontás engedélyezése, valamint a használatbavételi engedély kiadása) kikerült a községi önkormányzatok jegyzőinek hatásköréből. Ezekben az ügyekben az év elejétől fogva az I. fokú építésügyi hatósági jogkört Hárskút esetében Veszprém Megyei Jogú Város jegyzője gyakorolja. Hárskúton hetente kb. 1 alkalommal lesz majd ügyfélfogadás (az ügyintéző személye és az ügyfélfogadás időpontja lapzártáig ismeretlen volt).

Az ún. nem kiemelt építésügyi kérdésekben (pl. telekalakítás) még nem döntöttük el, hogy Veszprémhez csatlakozzunk-e, vagy helyben foglalkoztassunk-e ügyintézőt. Az utóbbi azért lenne célszerűbb, mert a Veszprémhez történő csatlakozás esetén be kellene töltenünk a műszaki ügyintézői munkakört, tehát előfordulhatna, hogy lényegében egy munkakörre három személyt kellene alkalmaznunk. Döntés esetén haladéktalanul értesíteni fogjuk a község lakosságát, hogy kihez, milyen ügyben fordulhatnak építésügyi, műszaki problémáikkal.

Képviselőtestületi ülés lesz január 22-én, csütörtökön este hatkor. A napirenden a szennyvíztisztítórendszer finanszírozása, az ezévi költségvetés és és különféle vegyes ügyek szerepelnek majd.

Aláírták a faluház üzemeltetésére vonatkozó szerződést. A várakozásoknak megfelelően az önkormányzat Vidosa Józsefnét bízta meg a faluház üzemeltetésével. Az új gazdáknak sok sikert, magunknak pedig azt kívánjuk, hogy minél többször legyen alkalmunk résztvenni a ház tervezett, színvonalas programjain.

Sváb bál lesz a faluházban szombaton. Játsszik a Lustige Folksmusikanten. Tánc! Tombola!! Jegyek elővételben is válthatók Frisch Lászlónál, Gabler Ernőnél és Szilágyiné Liptay Ilonánál.

Adjon esélyt az egészségének! Szeretettel meghívjuk Önt és kedves családját a világszerte elismert Pure & Simple (Tiszta & Egyszerű) gyógyító hatású termékcsalád megismertetésére. Az előadás a faluházban, január 21-én szerdán este fél hétkor lesz. *“Ne akkor kezdjünk el kutat ásni, amikor megszomjaztunk” — ne akkor kezdjünk el egészségünkkel törődni, amikor már késő.*

A Callanetics-torna a téli ünnepek okozta némi rendszertelenség után keddenként este hatkor folytatódik az iskola tornatermében.

Szerkesztői közlemény Az újság március végéig, a szerkesztőség egyéb bokros teendői miatt nem jelenik meg rendszeresen. Ebben az időszakban nagyobb hangsúllyal tervezzük szerepeltetni a falu közügyeinek fontosabb dokumentumait, a polgármesteri hivatal közleményeit és az olvasók hozzászólásait. A megjelenésre szánt anyagokat a +358-9-4565000 telefaxra, Mészáros Ferenc névre kérjük. A szerkesztőség ismételten bátorítja a falu vezetését és lakosságát, hogy közérdekű témákban keressék meg az újságot.

Hárskúti Hírharsona

Közéleti helyi újság, megjelenik havonta kétszer.

Szerkeszti és kiadja: Mészáros Ferenc, 8442 Hárskút, Pf.1. Tel/fax: 88/272-644.

Kapható a boltokban, a faluházban, a fodrászüzletben, az italboltban, és a presszóban.

A lap megjelent számai hozzáférhetők a faluház könyvtárában, illetve az Interneten (<http://www.relief.hu/hhh>).